

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๐๐๘ / ๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด A

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนกรณีมีการกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินค่าตอบแทนพิเศษ (โบนัส) ทั้งหมด จนกระทั่งมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด A มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๒๔.๔/๑๑๗๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือมีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด A และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อปี ๒๕๕๘ ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง ตำบล C อำเภอ B จังหวัด A ได้มีผู้ร้องเรียนเป็นหนังสือต่อ จังหวัด A กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบหลายประการ จังหวัด A จึงมี

/หนังสือ...

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

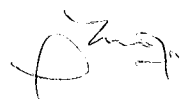
คำวินิจฉัย ที่ สค ๐๘๒๔.๔ /๒๕๕๙

หนังสือลับ ที่ มท ๐๘๒๔.๔/๖๘๙ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจงให้อำเภอ B ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องเรียน อำเภอ B ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่า เชื่อว่าผู้อุทธรณ์ได้หักเงินค่าตอบแทนพิเศษ (โบนัส) จากพนักงานเทศบาลตำบล C ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ต่อมาจังหวัด A มีคำสั่งที่ ๕๒๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าพนักงานและลูกจ้างของเทศบาลตำบล C จำนวน ๑๔ ราย ได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษไม่เต็มตามจำนวนที่มีสิทธิ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้สั่งการด้วยวาจาผ่านเทศบาลตำบล C ให้นาง ข พนักงานจ้างตามภารกิจ ทำการหักเงินค่าตอบแทนพิเศษจากพนักงานและลูกจ้างของเทศบาลตำบล C ในสัดส่วนคนละ ๖.๖ % ของยอดเงินค่าตอบแทนพิเศษที่แต่ละคนมีสิทธิได้รับ จากนั้นผู้ว่าราชการจังหวัด A ได้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งให้นาย ก ผู้อุทธรณ์ พ้นจากตำแหน่ง ตำบล C ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งที่ ๒๗๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง ตำบล C

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการเฉพาะสำนวนการสอบสวนเพื่อนำไปใช้ประกอบในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนวนการสอบสวนมีรายละเอียดประกอบด้วย คำให้การของพยาน รายการพยานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน จากผลการสอบสวนดังกล่าวส่งผลให้ผู้ว่าราชการจังหวัด A เสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง และในที่สุดกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งที่ ๒๗๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง ตำบล C สำนวนการสอบสวนดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องโดยตรงและกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ เมื่อปรากฏว่าการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรจะได้รับทราบรายละเอียดในการสอบสวน อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐประการหนึ่ง การที่สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด A อ้างว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่ง

/พระราชบัญญัติ...

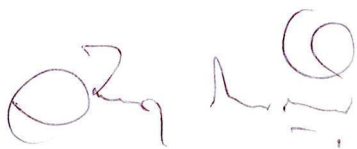

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๘ /๒๕๕๙

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่มิได้ระบุว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเหตุใด จึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงสถานะของผู้อุทธรณ์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบล C และบุคคลที่เป็นพยานซึ่งส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สำนักงานเทศบาลตำบล C แล้ว เห็นว่าการเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงตัวบุคคลที่ให้การเป็นพยานนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และหากให้มีการเปิดเผยชื่อพยานก็อาจคาดหมายได้ว่าในภายหน้าประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายได้ ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรมีให้เปิดเผยชื่อและข้อความที่อาจทำให้ล่วงรู้ถึงตัวพยานได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด A เปิดเผยแพร่สำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจลบ ตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ลายมือชื่อ ตำแหน่ง รวมทั้งข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานได้

(นายวัฒนา รัตน์วิจิตร)

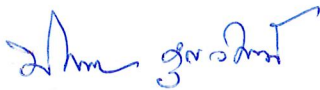

(นายจำนง เฉลิมฉัตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๘ /๒๕๕๙

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการ

(นายดำรงค์ บุญยี่น)

กรรมการ

(นายเรวัต นำเฉลิม)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวน

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยี่น ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

